

מדרש רבה ויקרא פרשה כא פסקה יב

(יב) ובא אהרן אל אהל מועד... וכל אדם לא יהיה באהל מועד... אמר ר' אבהו וכהן גדול לא אדם היה? אלא כההוא דאמר ר' פנחס בשעה שהיה רוח הקודש שרוי עליו היו פניו בוערות כלפידיהם עליו הה"ד (מלאכי ב) כי שפתי כהן ישמרו דעת וגו'.

פסיקתא רבתי פרשה מז

אלא גדול אתה מן אהרן שלא חילקתי כבוד לבריות בעולם כיצא בו שהיה לבוש שמנה לבושי קודש ונכנס לבית קדשי הקדשים ומלאכי השרת בורחים מלפניו וכל אדם לא יהיה באהל מועד (ויקרא ט"ז י"ז) אילו מלאכי השרת ודמות פניהם פני אדם (יחזקאל א' י') שהיו חולקים לו כבוד ובורחים מלפניו וכבודי היה מלא הבית ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת [מפני הענן] כי מלא כבוד ה' (מלכים א' ח' י"א) ובזמן שהוא נכנס הייתי חולק לו כבוד ומסלק את כבודי (בין) [מבין] שני הכרובים

מחזור ספרד ליום הכפורים - סדר עבודה

פֶּאֱהָל הַנִּמְתַּח בְּדָרִי מַעֲלָה. מֵרָאָה כֹּהֵן:
כְּבָרְקִים הַיּוֹצֵאִים מִזִּיּוֹ הַחַיּוֹת. מֵרָאָה כֹּהֵן:
כְּגֹדֶל גְּדִילִים בְּאַרְבַּע קִצּוֹת. מֵרָאָה כֹּהֵן:
כְּדָמוֹת הַקֶּשֶׁת בְּתוֹךְ הָעֶנָן. מֵרָאָה כֹּהֵן:
כְּהוֹד אֲשֶׁר הִלְבִּישׁ צוּר לִיצוּרִים. מֵרָאָה כֹּהֵן:

מדרש רבה במדבר פרשה טז פסקה א

וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה עמדה וקבלו והרגיש בהן מלך יריחו ושמע שבאו לחפור את הארץ שנאמר (שם) ויאמר למלך יריחו לאמר כיון שהלכו לבקשם מה עשתה רחב נטלה אותם להטמינם אמר לה פנחס אני כהן והכהנים נמשלו למלאכים שנא' (מלאכי ב) כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבקות הוא והמלאך מבקש נראה מבקש אינו נראה!

מסכת סנהדרין דף ז/א

וירא אהרן ויבן מזבח לפניו מה ראה אמר רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר ראה חור שזבוח לפניו אמר אי לא שמענא להו השתא עבדו לי כדעבדו בחור ומיקיים בי אם יהרג במקדש ה' כהן ונביא ולא הויא להו תקנתא לעולם מוטב דליעבדו לעגל אפשר הויא להו תקנתא בתשובה.

מדרש רבה ויקרא פרשה י פסקה ג

וירא אהרן מה ראה אמר אהרן אם בונין הן אותו הסרחון נתלה בהן מוטב שיתלה הסרחון בי ולא בישראל רבי אבא בר יודן בשם ר' אבא משל לבן מלכים שנתגאה לבו עליו ולקח את הסיף לחתך את אביו א"ל פדגוגו אל תייגע את עצמך תן לי ואני חותך הציץ המלך עליו א"ל יודע אני להיכן היתה כוונתך מוטב שיתלה הסרחון בך ולא בבני חייך מן פלטיין דידי לית את זייע ומותר פתורי את אכיל עשרים וארבע אנונס את נסיב כך מן פלטיין דידי לית את זייע ומן המקדש לא יצא ומותר פתורי את אכיל והנותר מן המנחה עשרים וארבעה אנונס את נסיב אלו כ"ד מתנות כהונה שניתנו לאהרן ולבניו אמר לו הקב"ה לאהרן אהבת צדק אהבת את בני ושנאת מלחייבן על כן משחך אלהים אלהיך אמר לו חייך שמכל שבטו של לוי לא נבחר לכהונה גדולה אלא אתה (ויקרא ח) קח את אהרן ואת בניו אתו:

מסכת סנהדרין דף עד/א

מר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק נימנו וגמרו בעליית בית נתזה בלוד כל עבירות שבתורה אם אומרין לאדם עבור ואל תהרג יעבור ואל יהרג חוץ מעבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים ועבודת כוכבים לא והא תניא אמר רבי ישמעאל מנין שאם אמרו לו לאדם עבוד עבודת כוכבים ואל תהרג מנין שיעבוד ואל יהרג תלמוד לומר וחי בהם ולא שימות בהם יכול אפילו בפרהסיא תלמוד לומר ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי אינהו

דאמור כרבי אליעזר דתניא רבי אליעזר אומר ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך אם נאמר בכל נפשך למה נאמר בכל מאדך ואם נאמר בכל מאדך למה נאמר בכל נפשך אם יש לך אדם שגופו חביב עליו מממונו לכך נאמר בכל נפשך...

ילקוט שמעוני במדבר - פרק כ - רמז תשסד

אמר ליה הקב"ה למשה עשה טובה ואמור לו לאהרן על המיתה שאני בוש לומר לו. אמר ר' הונא בשם רבי תנחום בר חייא מה עשה משה השכים בשחרית והלך לו אצל אהרן התחיל קורא אהרן אחי ירד אצלו, א"ל מה ראית להשכים ולבא כאן היום, א"ל משה דבר מן התורה הייתי מהרהר בלילה ומתקשה לי הרבה לכך השכמתי ובאתי אצלך, א"ל ומהו הדבר, א"ל אני יודע מה היה הדבר, אלא אני יודע שבספר בראשית הוא, הבא אותו ונקרא בו, נטלו ספר בראשית וקראו בו כל פרשה ופרשה ועל כל אחת ואחת אמר יפה עשה ויפה ברא הקב"ה, וכיון שהגיעו לבריאית אדם אמר משה מה אומר לאדם שהביא מות לעולם, א"ל אהרן משה אחי לא תאמר בדבר הזה אין אנו מקבלין גזרת אלהים וכו' היאך נבראו אדם וחוה והיאך זכו ל"ג חופות שנאמר בעדן גן אלהים היית והיאך אכל מן העץ ונאמר לו כי עפר אתה, א"ל לאחר כל השבח הזה כך וכך הגיעו, אמר ליה ואני ששלטתי במלאכי השרת ואתה שעצרת את המות לא סופנו לכך עוד כמה שנים יש לנו לחיות עוד כ' א"ל קטנות הן היה יורד ויורד עד שהזכיר לו יום המות מיד הרגישו עצמותיו של אהרן גועו א"ל שמא בשבילי הוא הדבר א"ל הן, מיד ראו אותו ישראל שגרעה קומתו שנאמר ויראו כל העדה, א"ל אהרן לבי חלל בקרבי ואימות מות נפלו עלי א"ל מקובל עליך למות א"ל הן א"ל נעלה להר ההר, מיד עלו שלשתן לעיני כל ישראל משה ואהרן ואלעזר, אלו היו יודעין שהיה עולה למות לא היו ישראל מניחין אותו אלא היו מבקשין עליו רחמים, אלא שהיו סבורין שמא הדבור קראו, כיון שעלו נפתחה להם מערה ומצאו שם מטה מעשה שמים והיה אהרן פושט כלי אחד ואלעזר לובשו וערפל חתולתו, א"ל משה אהרן אחי מה אתה רואה מרים מתה ואני ואתה נטפלנו בה ואתה מת ואתה רואה לי ואלעזר מטפלין כך ואני אם מת אני מי מטפל בי, א"ל הקב"ה חייך אני מטפל בכך שנאמר ויקבר אותו בגי', מיד ירדה שכינה ונשקתו, א"ל הקב"ה צא מכאן כיון שיצאו נסתמה המערה ויורדין משה ואלעזר, וכל ישראל מביטין בהן שעלו שלשה ולא ירדו כי אם שנים, נחלקו לשלש כתות, אחת אומרת הרגו משה שהיה מתקנא בו, ואחת אומרת אלעזר הרגו שהיה מבקש לירש את הכהונה גדולה, ואחת אומרת דרך שמים מת, מה עשה הקב"ה רמז למלאכים ופתחו את המערה והוציאו ארונו של אהרן והיתה פורחת בשמים והמלאכים מקלסין לפניו וכל ישראל רואין אותו שנאמר ויראו כל העדה כי גוע אהרן, ומה היו מקלסין יבא שלום ינחו על משכבותם: ויראו כל העדה כי גוע אהרן. כיון שירדו משה ואלעזר מן ההר נתקבצו כל הקהל עליהם אמרו היכן אהרן, א"ל מת, אמר ליה היאך יכול מלאך המות לפגוע בו אדם שעמד במלאך המות ועצרו שנאמר ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה, א"ל אם אתם מביאין אותו מוטב ואם לאו אנו נסקל אתכם, באותה שעה עמד משה בתפלה ואמר רבש"ע הוציאנו מן החשד, מיד פתח הקב"ה את המערה והראהו להם שנאמר ויראו כל העדה כי גוע אהרן.